

Tændrøret

Nummer 3

December 2012

www.aalestrupclassic.dk

Aalestrup Classic Bil & MC Klub

Klubbens idé og formål er at samle de klassiske- og veterankøretøjer, der er i området. Kravet for at man kan optages i klubben er, at man har, eller har interesse i, køretøjer, der er mindst 25 år gamle.

Klublokale

Klubben har klublokale på Vandværksvej 4a i Aalestrup.

Hjemmeside

www.aalestrupclassic.dk - Webmaster: Henrik Bygholm.

Kontingent

Kontingentet er fastsat til kr. 300,- pr. år.
Beløbet betales forud pr. 1. januar.

Bestyrelse

Henrik Bygholm, Formand
Engparken 45, 9620 Aalestrup
40 19 25 92
classic@post.tele.dk

Pia Lindhart Larsen, Næstformand
Nybovænget 37, 9632 Møldrup
28 45 11 99
stuck@larsen.mail.dk

Bruno Rasmussen, Kasserer
Jernbanegade 2C, 9620 Aalestrup
24 85 45 06
hannesbo63@gmail.com

Villy Hjelm Pedersen
Fasanvej 6, 9631 Gedsted
98 64 52 94
vhp@privat.dk

Jens Lund
Pilevej 6, 9620 Aalestrup
98 64 19 72
lundjens@yahoo.dk

Klubbladet "Tændrøret"

"Tændrøret" udkommer 4 gange om året. Historier og billeder modtager redaktøren meget gerne. Vil du sælge eller købe, er der også mulighed for at indrykke en gratis annonce i klubbladet, som privatperson.

Kenneth Kristensen, Redaktør
Dalgas Allé 107 st 2, 7800 Skive
29 65 17 88
aalestrupclassic@gmail.com

Salg af klubeffekter

Her er klubbens sortiment af tøj, caps, nøgleringe og muleposer. Det er i bedste kvalitet og i sort med hvid logo. Udvalget kan købes i klubben eller hos Jens Lund - 98 64 19 72.

Trøje: 160,- kr.

Fleece: 250,- kr.

T-shirt: 125,- kr.

Cap: 80,- kr.

Mulepose: 50,- kr.

Oplukker: 20,- kr.

Nøglering: 25,- kr.

Deadline for næste blad:

1. Marts 2013

Aalestrup Classic på Facebook.

Mange der bruger nettet har også valgt det sociale medie Facebook.

Jeg har for at stykke tid siden oprettet en Classic side på Facebook og nogle af jer har også søgt venskab på siden.

Der er dog plads til mange flere og jeg syntes at det ville være super, hvis vi via Facebook kan få lavet et forum, hvor vi kan dele tanker og oplevelser sammen. Har I lyst til at prøve, så gå ind på www.facebook.dk og søg efter Aalestrup Classic. Så søger du blot om venskab, og så skulle den være klar.

Er du i tvivl, eller der er noget, der driller, så kontakt mig, så hjælper jeg med at få det rettet.

Jeg følger op på det i næste klubblad, og så håber jeg at vi er en stor flok, der bruger Aalestrup Classic på Facebook.

Vi ses på Facebook!
Henrik Bygholm

Kalenderen 2013

Januar	April
2 50cc Klubaften. Kl. 19.00.	3 50cc Klubaften. Kl. 19.00.
9 Classic Klubaften: Ib Lyngø kommer og fortæller 2. del af MG's historie. Kl. 19.00.	10 Classic Klubaften. Kl. 19.00.
Februar	27 Veteranlastbiltræf i Aalestrup. Se mere på hjemmesiden.
6 50cc Klubaften. Kl. 19.00.	Maj
13 Classic Klubaften: Per Dahl kommer og fortæller om hans ture til Kina og Japan for Suzuki import. Kl. 19.00.	1 Årets første køretur. Start fra klubhuset kl. 18.30, og efter turen er der kaffe i klubhuset.
Marts	15 Generalforsamling kl. 19.00 i klubhuset. OBS: Flyttet en uge på grund af Kr. Himmelfart.
6 50cc Klubaften. Kl. 19.00.	16 Opstart på Hobro Havn. Husk gratis pølser til udstillere.
13 Classic Klubaften. Kl. 19.00.	Juni
28 Åbning af ishytten i Hvalpsund. Se mere på hjemmesiden.	

Vi mangler personer, der vil lave køreture til sommer. Turen i juni er optaget, ellers er alle andre ledige.
Kontakt Henrik på 40 19 25 92, hvis du vil lave en tur.

Køb og Salg

Wooler Sport 1958

Flot, velkørende og sjælden Wooler knallert produceret på Jyden i Aalestrup.

Se flere billeder på klubbens hjemmeside.

Pris kr. 15.000.

Kontakt Henrik på 40 19 25 92 eller bygholm@pc.dk

Klubbens reservedele sælges samlet.

Vi har valgt, at vi sætter alle klubbens stumper til salg til højeste bud.

Der er som I kan se en del kasser med mange nye og brugte stumper.

I kan se flere billeder på klubbens hjemmeside.

Det er de stumper vi plejer at have med til Classic-Træf.

Kontakt Henrik på 40 19 25 92 eller bygholm@pc.dk, hvis du vil give et bud.

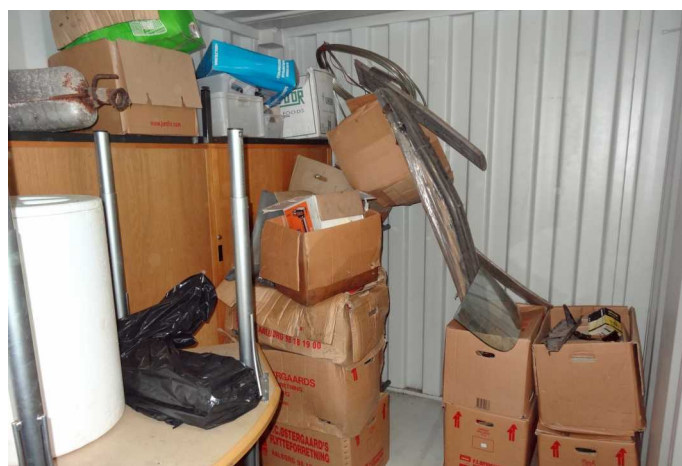
Velorex

Der ligger historiske nummerplader klar på motorkontoret.

Ring for yderligere info til Allan på 40 19 39 99.

Se mere på:
www.highlander.mono.net

Nyt fra Formanden

Så nærmer vi os årets afslutning og dermed også den hyggelige juletid. Vores køretøjer er for længst sat i skjul for vinteren og det onde salt.

Der er tid for at få kigget på sommerens slitage og nogle har måske endda nogle større projekter, de skal i gang med. Jeg har lovet mig selv, at jeg er i gang med mit Zündapp Janus projekt inden jul. Det er nu ikke noget nyt, at jeg lover mig, at jeg skal i gang, men tiden kan jo kun bruges én gang, så det ender som regel med, at jeg ikke kommer i gang. Denne gang vil jeg prioritere det højt, så må vi se hvor langt jeg kommer.

2012 har jo været vores jubilæumsår, og det har igen været et dejligt år, med masser af muligheder for at få mange spændende oplevelser i klubben.

Når jeg tænker 10 år tilbage, så har der godt nok været mange gode oplevelser. Får I tid i julen, så kan I jo besøge vores galleri på hjemmesiden, og få genopfrisket mange af de oplevelser helt fra starten i 2002.

Her sidst på året har vi haft nogle problemer, som I kan læse om inde i bladet, men dem kommer vi også over. I de 10 år vi har haft klubben, må vi sige at det har været minimalt, hvad vi har haft af problemer. Med 300 medlemmer og mange aktiviteter, vil der jo altid være noget, der kan gå lidt skævt. Det har vi løst og det vil vi også gøre fremover. Det vi har sammen her i Aalestrup Classic er værd at bevare, og det gør vi selvfølgelig. Jeg glæder mig til det nye år og alle de oplevelser der venter os. Nu skal vi over julen og hygge os i vinter til vores klubaftener, hvor der jo altid er snak og hygge.

Vi har også fået ny redaktør idet Kenneth Kristensen har overtaget tjansen efter Finn Frederiksen.

Jeg vil igen opfordre jer til at sende noget til bladet. Jeg har lavet et par eksempler på nogle artikler til bladet. Det er artiklerne om mit liv med småbiler og min campingvogn. Det er for at vise at vi alle har en historie eller to vi kan bidrage med. Fat pennen og send noget, så vi kan beholde bladet fremover.

Her til slut vil jeg gerne sige tak for i år og sige jer alle tak for endnu et forrygende sjovt og spændende år med mange gode oplevelser i både ind og udland.

Glædelig Jul & Godt Nytår til jer og jeres familier.
Henrik Bygholm

Nyt fra Redaktøren

Som I kan læse herover, så har jeg overtaget arbejdet som redaktør efter Finn.

Jeg har lidt erfaring i at lave klubblade, idet jeg i en del år har lavet brochurerne for ungdomsskolen og sommerskolen i Aalestrup. Det er dog efterhånden 10 år siden jeg stoppede med dette, så der er sket meget på den teknologiske front siden da. Men når I læser dette, så har jeg lavet mit første klubblad for Aalestrup Classic Bil & MC Klub, og jeg ser frem til at lave mange spændende og flotte blade i årene der kommer.

Jeg vil gerne takke alle dem, der er kommet med indlæg til bladet. Vi har modtaget en del artikler til bladet, og da vi har begrænset plads, så det er desværre ikke dem alle, der er plads til i dette blad. Men bare rolig - I er ikke glemt, hvis artiklen ikke er med i dette blad, så kommer den med i det næste, som forventes udgivet midt i Marts måned 2013. I det hele taget forventer vi at udgive et blad hver tredje måned, dvs Marts, Juni, September og December. Deadline vil være den 1. i måneden og udgivelse midt i måneden.

Materiale til de næste blade modtages gerne - oplysningerne omkring deadline, og hvor det skal sendes til (gerne på E-mail) findes på side 2.

Kenneth Kristensen

Ny redaktør af klubbladet "Tændrøret"

Finn Frederiksen har desværre valgt at stoppe i klubben og dermed også som redaktør. Vi vil fra bestyrelsens side gerne sige Finn tak for hans store arbejde med klubbladet gennem årene.

Vi har været så heldige, at der straks var et medlem der havde lyst til at tage udfordringen op som redaktør, så det er vi meget glade for.

Vi vil gerne byde Kenneth Kristensen velkommen som klubbens ny redaktør.

Kenneth er oprindeligt Aalestrup-dreng og bor nu i Skive. Han er forholdsvis ny i klubben, men er allerede en erfaren og velkendt herre i klubmiljøet.

Kenneth har både været med på USA turen og andre ture, dertil er han en ivrig skribent til klubbladet. Han har hele tiden vist at han gerne vil hjælpe, hvor han kan, så vi er sikre på at det er en aktiv og dygtig redaktør, vi har fået i klubben.

Vi glæder os til samarbejdet med Kenneth og vi vil igen opfordre alle jer medlemmer til at sende nogle historier til Kenneth, så vi kan få et godt og alsidigt klubblad.

Husk - ingen indlæg fra jer = intet klubblad!

På bestyrelsens vegne
Henrik Bygholm

Klubøkonomi, rygter og de berømte fem høns...

Vi har desværre i klubben haft en ret alvorlig sag her i november måned. Jeg kan naturligvis ikke komme ind på detaljerne af hensyn til de involverede, men den korte udlægning er, at der har verseret rygter om økonomien i turen til USA og til økonomien generelt.

Det har vi i bestyrelsen taget meget alvorligt og straks reageret på. Vi fik løst problemet på nogle få, men hårde dage, og jeg kan uden at røbe for meget, rolig sige at alle involverede var meget berørte af det.

Det får naturligvis nogle konsekvenser, bl.a. i form af at alt fremover bliver mere ”firkantet”. Altså at vi skal lære at udtrykke os klart i det vi siger og gør. Det betyder ikke at der er noget galt med økonomien i klubben, eller nogen har fået noget, der ikke tilkommer dem, men det drejer sig hovedsageligt om kommunikation – hvad husker vi at sige, og hvad husker vi ikke...

Det der udløste denne aktuelle krise, var at jeg lige siden den første tur til Norge i 2008, ikke har været opmærksom på, at mange ikke vidste at det var mig (og andre medarrangører), der lavede turene, som privatpersoner, og altså ikke som en tur lavet af klubben Aalestrup Classic.

Ikke at det betyder noget rent praktisk for turene, men det betyder at vi som privatpersoner deler et eventuelt overskud/underskud på en tur og ikke klubben. Det forhold har jeg desværre ikke været opmærksom på, og det givet nogle ubehagelige rygtedannelser i klubben, og disse rygter kom desværre først mig for øre den 9. november i år. Dvs. at der i mindst 10 - 12 måneder har gået rygter om at USA turen gav et voldsomt stort overskud på over kr. 130.000. Det passer naturligvis ikke!

De gange jeg (læs: vi der laver turene) har lavet ture til udlandet, har jeg lavet en vurdering af risikoen, altså hvad der kan gå galt. Vurderer jeg, at der kan være noget uforudset i turen, lægger jeg naturligvis en buffer oven i, så den kan dække evt. uforudsete udgifter på turen. En stor tur som USA turen, med 41 deltagere og et budget på over kr. 400.000, lægger jeg naturligvis en buffer ind. Det er ikke noget stort beløb pr. person, men for at jeg ikke skal stå med hatten i hånden, hvis der sker noget uventet, så laver jeg naturligvis en buffer vi kan tage af, hvis det bliver aktuelt. En tur som den jeg lavede til Norge i august i år, kunne jeg med det samme se, at der ikke var noget, der kunne gå galt økonomisk, så derfor lagde jeg naturligvis ikke nogen buffer ind i den tur. Turen gav dog alligevel overskud. Faktisk var jeg så heldig, at jeg var ene om at lave turen, og dermed selv kunne beholde afrundingerne, så jeg scorede faktisk 24 øre på den tur!

Jeg har aldrig lavet ture, eller noget andet i klubben for den sags skyld, for pengenes skyld, så derfor rammer det mig ekstra hårdt, at jeg har fået de beskyldninger hæftet på mig – og ikke mindst, at der skulle gå så mange måneder, inden jeg hørte om det. Det første er træls, det sidste er skuffende!

Derfor stopper jeg med at lave disse udlandsture, men jeg håber at andre (private) vil tage over og arrangere ture til Norge, England, Sverige eller andre spændende rejsemål, da det er nogle super oplevelser vi har på de ture.

Jeg vil opfordre jer alle til fremover at gå til hovedet og ikke halen, hvis der er noget I vil vide eller har hørt.

Vi har erfaret at historien om at en fjer bliver til fem høns, lever i bedste velgående, så kom til mig, bestyrelsen eller den involverede person, hvis I hører noget. Hører I rygter, så skal I opfordre afsenderen til at kontakte rette vedkommende, så vi ikke kommer ud i en lignende situation igen. Rygter og sladder giver kun ballade!

Jeg vil for god ordens skyld sige, at vi fra bestyrelsens side har afklaret sagen og igen har et godt og tillidsfuldt forhold til den involverede person i denne sag. Jeg har også personligt fået snakket med vedkommende, og vi er igen gode venner, og vi ser begge frem til, at det hele er glemt igen.

Det vi i bestyrelsen forhåbentlig har lært af denne sag, er at vi skal være opmærksomme på, at alle ikke ved, hvad vi ved, og at det er vigtigt, at vi får de små detaljer med, når vi informerer om noget.

Det vil desværre sikkert smutte igen engang, for det er svært at informere om alle detaljer, selv om viljen er der. Desuden har vi alle lært, er at vi ikke skal sprede eller lytte til rygter, men komme til vedkommende og få afklaret sagen.

Med venlig hilsen
Henrik Bygholm

Klubbens økonomiske aktiviteter

Som I jo kan læse om herover, så er vi i bestyrelsen blevet mere opmærksom på en bedre oplysning omkring de økonomiske forhold i klubben. Nogle af vores klubaktiviteter er arrangeret af klubben og andre er arrangeret af medlemmerne (som privatpersoner).

For at udrydde så mange misforståelser som muligt, har vi her lavet en liste over de aktiviteter klubben har andel i. Altså aktiviteter hvor klubben kan tjene/tabe penge.

Alle andre aktiviteter end dem I kan se på listen, er altså lavet af et eller flere klubmedlemmer og vedkommer derfor ikke klubbens økonomi. Vil man sælge noget i klubben eller lave en aktivitet, så skal formanden eller bestyrelsen selvfølgelig godkende det først.

Disse aktiviteter har Aalestrup Classic det økonomiske ansvar for:

- Salg af klubbetøj med logo
- Salg af net og caps med logo
- Salg af oplukkere med logo
- Salg af nøgleringe med logo
- Bistroyen til Classic-Træf
- Bistroyen til Lastbiltræf
- Julefrokosten
- Stegt flæsk

Med venlig hilsen
Bestyrelsen

Stemning og sammenhold i Aalestrup Classic

I en klub er der selvfølgelig altid nogen man kender bedre end andre, og dermed også snakker mere med. Det er der ikke noget galt i, så længe vi også husker at tage os af de nye ansigter, der heldigvis ofte dukker op i klubben.

Det er selvfølgelig ikke kun "os gamle" der har ansvaret for at få kontakt. Nye i klubben har jo også en interesse i selv at opsøge fællesskabet. Og efter en gang eller to, kender man allerede nogle stykker, og så går det ellers slag i slag med at komme med i fællesskabet. Heldigvis syntes jeg ikke det er noget problem med kliker i Aalestrup Classic, jeg har i hvert fald indtryk af at vi er gode til at modtage nye medlemmer.

Jeg har altid ment at det er vigtigt at vi hilser pænt på hinanden når vi mødes. Kommer man som en af de sidste til et spisearrangement, så er det selvfølgelig sin sag at nå rundt og give hånd til alle 70 personer, men ellers er det et vigtigt princip vi har i klubben. Vi giver altid hinanden hånd når vi ankommer til et arrangement, og jeg ved at mange syntes godt om det. Det er en god start på en køretur eller klubaften.

Ankomst til generalforsamlingen på Dania i Aars 2011.

Først til mølle

Til de populære spisearrangementer med begrænset deltagerantal, indførte jeg sidste år "først til mølle princippet". Det vil sige at der bliver lukket op for tilmelding på en bestemt dato, og så er det ellers bare med at få bestilt.

På den måde undgår vi at det bliver en fast klike, der altid får pladserne. Nu har alle den samme chance for at få pladser til Stegt Flæsk og Julefrokosten.

Knud Jacobsens Volvo skal have et lille skub af arvingerne ved besøget hos Gert Gustavsen. ☺

Til de to arrangementer er der 70 pladser i udbud og der går ca. 10 dage, før der er udsolgt, så man skal have fingrene ud, hvis man vil med.

Drillerier

Et andet kendetegn i Aalestrup Classic, er at vi kan drille hinanden på den gode måde. Personligt jagter jeg gerne Volvoejerne. Jeg har selvfølgelig ikke noget imod hverken ejerne eller Volvoerne, (jo, måske ejerne, men bestemt ikke Volvoerne ☺), men nogen skal det jo gå ud over.

Jeg syntes den fri omgangstone er dejlig, men det skal selvfølgelig ikke tage overhånd. Det har jeg heldigvis ikke set, og håber da heller ikke jeg selv gør det, for det er jo altid sagt med et glimt i øjet.

Familieklub

Det er altid dejligt at se hvor mange kvinder, der er med. Det er selvfølgelig mest udbredt til køreturene om sommeren, men der er også en del med her om vinteren, når der er noget spændende på programmet. Jeg har det indtryk, at det også tit er "lillemor", der sparker til den gamle og siger: "Nu skal vi afsted".

Der laves også sjov på de mange ture der arrangeres i årets løb. Her er det Villy, der er blevet "sat fast".

Mange udefra, tror måske at det kun er en klub for gamle gnavne mænd, der kun taler om Stomberg karburatorer og hvor meget de andre bilmærker ruster, men sådan er det heldigvis ikke.

Ok, vi har måske nok en del gamle gnavne mænd, men vi har heldigvis også nogle dejlige kvinder, der friske og humorfyldte møder op til vores arrangementer – det er vi glade for!

Kvinderne fylder godt (skal ikke misforstås!) i rækkerne til julefrokosten og Stegt Flæsk.

Vi bliver jo både en større og ældre klub for hvert år, så det er vigtigt at vi fortsat dyrker de her principper syntes jeg. Jeg syntes I er gode til at modtage hinanden, og det er vigtigt at vi fortsætter med det fremover.

I Aalestrup Classic har det aldrig kommet an på hvor stort eller flot et køretøj man kommer i, men om man vil være aktiv og deltage i vores aktiviteter.

Allan og Annies store flyder og Henriks lille BMW – Der er plads til det hele.

Alle er velkommen og fordi ens køretøj har lidt ”rigeligt patina”, så skal det bestemt ikke afholde nogen fra at møde frem. Hvad nytter det at have et perfekt køretøj, hvis det aldrig kommer ud? Vi plejer at sige at ”uanset om du kører Fiat eller Ferrari, så er du lige velkommen i Aalestrup Classic” (jeg kører jo selv Fiat).

Med venlig hilsen
Formanden

Aftenhygge ved motellet i New Cumberland, USA.

Aflysning af turen til USA i 2013

Som en følge af den uro vi har haft over den sidste tur til USA i 2011, har jeg besluttet at jeg fremover ikke laver flere udlandsture for Aalestrup Classic.

Beklageligvis går det også ud over den annoncerede tur til USA næste år.

Jeg beklager meget over for jer, der har haft ulejlighed med at komme til det første møde, eller har vist interesse for turen. Jeg håber at I alligevel selv tager af sted på den spændende tur, eller finder sammen med andre.

Med venlig hilsen
Henrik Bygholm

Frihedsgudinden i New York, USA.

Optagelser til filmen "Hvidstensgruppen"

Da filmen om den danske modstandskamp "Hvidstensgruppen" skulle optages, blev Aalestrup Classic Bil og MC klub kontaktet, for at høre om vi havde nogle tidstypiske biler, de kunne bruge til optagelserne. Jeg sendte nogle forslag til dem, og det endte med at de valgte Villy Hjelm Pedersens Chevrolet fra 1931, Arne Bach Pedersens Chevrolet fra 1941 og Lauritz Lauritzens Mercedes fra 1938.

De ovennævnte personer kørte både til Hvidsten Kro og til Sjælland, idet der blev lavet optagelser begge steder.

På næste side kan I læse hvordan Elin og Villy har oplevet denne spændende process. Endvidere er der, på trods af at det ikke var tilladt at forograferet ret mange steder, kommet lidt i kassen, som I også kan se på næste side.

Henrik Bygholm

Hvidstenfilmen

Hermed lidt om vores oplevelser med optagelserne af Hvidstenfilmen. Efter meget skriveri vedrørende forskellige mødetidspunkter var vi ved middagstid den 5. september 2011, klar til at starte mod Hvidsten. Vi havde aftalt at følges med Inga og Arne, og bestemt os for, at købe noget at spise i Hvidsten. Men ak, vi kom til en låst kro, grundet filmoptagelserne. Da vi fortalte personalet på kroen, at vi skulle have to biler med i filmen, medførte det at vi godt kunne købe mad, da skuespillerne og teknikkerne også skulle spise. Vi sad ved siden af Bjarne Henriksen, som spiller dyrlægen i filmen, og nød den gode mad i de hyggelige omgivelser. Vi var knapt færdige, før jeg blev hentet af rekvisøren, som skulle montere en gasgeneratorattrap på vores Chevrolet.

Vi blev færdig med klargøringen i god tid, inden optagelserne skulle starte kl. 18.00, og så blev der også tid til at spise det sidste af mit mad.

Villy Hjelm Pedersens Chevrolet fra 1931

Vejen blev afspærret i begge ender, de hvide vejstriber på asfalten var fræset væk, og vejskiltene var fjernet ligesom en rød postkasse, der stod ved kroen. De startede med en kort briefing, vedrørende scene 119, som var den første den dag. Der blev optaget syv til otte scener inden de var færdige kl. ca 20. med de scener vores biler var med i. Det var blevet høj spisetid, så vi blev inviteret med til spisning på kroen, sammen med alle skuespillerne og hele teknikkerholdet. Det var den samme menu, som blev serveret til Gudrun og Marius's sølvbryllup, lækker flæsketeg med tilbehør. Efter spisningen, blev vi der et stykke tid, og så på flere optagelser inden vi kørte hjem. De skulle fortsætte til midnat inden de stoppede for den dag.

Vi skulle fortsætte med natoptagelser på Værløse gamle flyveplads den 14. september, og igen fulgtes vi med Inga og Arne. Vi ankom ca. kl.15, og så skulle bilerne skulle gøres klar til optagelserne. De skulle have lygterne kamufleret til natlys, generatoren påsat, blinklys afdækket, så de ikke kan ses på filmen. Ved 18-19 tiden blev bilerne kørt i skjul mellem træerne i skovkanten, så de var skjult for tyskerne, hvis de skulle komme på patrulje. Det var våbennedkastningen, der skulle filmes. De havde en "lille" projektør på en lift, der gik op i 30 meters højde. Projektøren havde, hvis jeg husker rigtig, en kapacitet på 40.000 watt. Den kunne fint oplyse et areal på størrelse med 3-4 fodboldbaner. Skuespillerne havde virkelig en hård aften/nat med at samle våben i sække og bringe dem ind i bilerne og køre dem væk. Scenerne blev filmet 8-10 gange inden instruktørerne Anne Grethe Bjarup Riis og Anders Refn var tilfredse. Det skal lige nævnes at vejret viste sig fra sin værste side, idet det var meget meget kold og meget meget blæsende og lidt regn.

Grasten Film havde opstillet to store busser på flyvepladsssen. De var indrettet til kostumer og ophold (hvilket Inga og Elin benyttede sig af) kontor og kantine, hvor vi fik varm mad, bl.a. en rigtig dejlig grøntsagssuppe, brød, pålæg og frugt m.m. Vi kunne også få alt det kaffe og sodavand vi ville have.

Inga og Elin lister ind i bussen lige i det der bliver taget billede af nogle af skuespillerne

Der var en virkelig god forplejning, og så var de allesammen SÅ flinke over for os. Det var jo på valgaftenen vi var der, så der blev fulgt med på fjernsynet hele aftenen, hvordan det gik. Vi gik rundt og snakkede med skuespillerne og de ca. 50 personer, der spillede tyske soldater. De skulle først optage scener, efter vi var færdige kl 2 om natten og forsætte til kl. ca. 6 om morgenen.

Efter optagelserne i Værløse, kørte vi til Avedøre gamle kasserne, hvor vi overnattede. Det var til at komme frem i trafikken da den var begrænset midt om natten. Det var lidt mere besværligt, da vi startede på hjemrejsen midt formiddag. Det blev en hård tur til færgen på Sjællands Odde.

Optagelserne er i gang og dyrlægen kommer kørende i Arne Bach Pedersens Chevrolet fra 1941 (bagerst i billedet)

Ud over vores biler, Lauritz's Mercedes, Arnes Chevrolet og vores Chevrolet, var der en Citroen, en DKV fra Randers, to biler fra Sjælland, et bæltekøretøj fra Sverige, en bil fra Schweiz og motorcykler fra Tyskland.

Det har været en meget stor oplevelse at overvære sådanne filmoptagelser. Man forestiller sig slet ikke det kæmpestore arbejde, inden de få sekunder fra hver scene, efter 8-9 gange om og om igen, er i kassen. Nu kan vi forstå det koster mange penge at producere film, men sikke et resultat der blev ud af denne film. Efter vores mening en fantastisk film, godt spillet og meget rørende og gribende.

Elin og Villy

Køreture til sommer.

Det lyder som om jeg er meget tidlig ude angående køreture til sommer, men det er faktisk her først på året, det hele skal falde på plads. Bortset fra juni måned, som Alex Bonne har sat sig på, så er resten af datoerne åbne.

Har du lyst til at lave en tur, så kontakt Henrik Bygholm på 40 19 25 92, så vil han koordinere arrangementerne.

Der er ofte mange med på køreturene, som foregår i et roligt tempo, så alle kan følge med.

Jeg vil lige ridse "reglerne" op for en god ordens skyld:

1. regel: Der er ingen regel for, hvordan man laver en tur!

Det vil sige at man er fuldstændig fritstillet i om man skal have kaffe hjemme i stuen, et sted på turen, eller deltagerne selv skal have kaffe og kage med hjemmefra – bare det er annonceret, så deltagerne ved det.

Er man som arrangør vært ved kaffe og kage på den ene eller anden måde, så lægger hver deltager kr. 20,- i dåsen, der bliver sendt rundt. Det er ikke penge, som skal i klubkassen, men går til at dække arrangørens udgifter til turen.

Køreturene afsluttes ofte med kaffe, kage og ikke mindst hyggeligt samvær.

Det er ikke kun køreture på klubaftenerne vi søger datoer på. Kender du til et eller andet arrangement vi plejer at komme til, eller måske skal begynde at komme til, så vil jeg også gerne høre om det. Jo tidligere vi kender til et arrangement, jo større er chancen også for at flere dukker op.

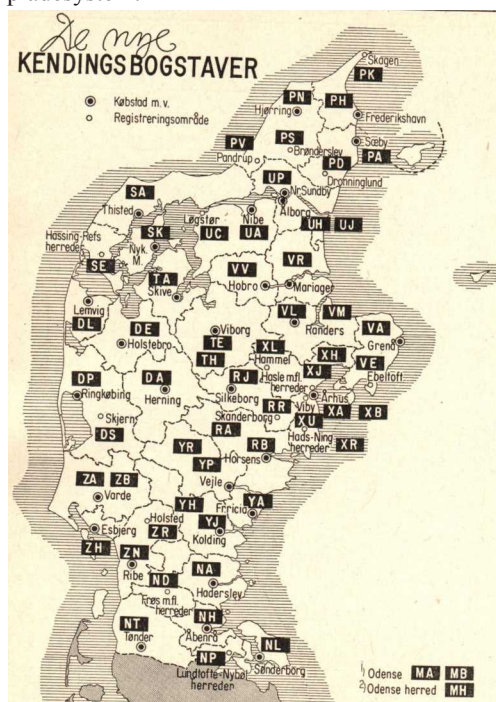
Mange henvendelser til os kommer 1-3 uger før og det er lige sent nok. Så kommer det ikke med i klubbladet, men kun på hjemmesiden, som alle jo desværre ikke har adgang til.

Jeg håber at I er friske på at lave en tur til sommer, og jeg glæder mig til at komme ud og besøge de forskellige områder i vores "distrikt". ☺

Henrik Bygholm

Lidt nostalgi

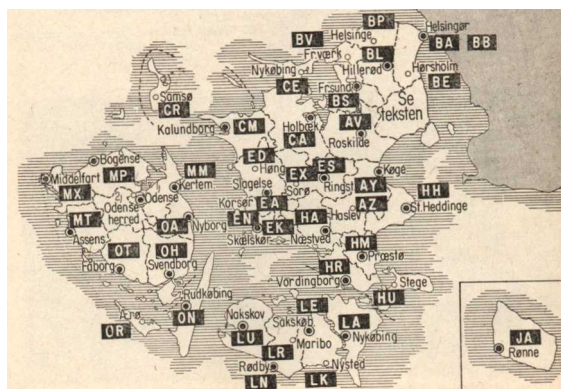
Man kan finde alverdens ting på internettet, således også landkort med angivelser af de "nye" kendingsbogstaver, som blev indført i 1958. Herunder er lidt information fra Wikipedia om det danske nummerpladesystem.

Danske nummerplader førhen

I perioden 1903-1958 anvendtes nummerplader med ét bogstav (til venstre) og et løbenummer med op til 6 cifre (til højre). Bogstavet angav hvilket amt køretøjet var indregistreret i. Indtil 1908 var der frit farvevalg. Herefter skulle numrene være sorte på hvid baggrund. I 1919 blev nummerplade obligatorisk. Indtil da kunne man vælge om man ville bruge nummerplade eller male nummeret direkte på bilen. I perioden 1919-1921 havde nummerpladerne rødt bogstav og blå cifre. Bogstavet var mindre end tallene og bogstavets øverste kant flugtede med tallenes øverste kant. Nummerpladen skulle man fortsat selv fremstille eller lade fremstille. Fra 1921 blev nummerpladerne sorte med hvid skrift og leveredes af Politiet. Under bogstavet blev løbenummeret gentaget med små tal. Udførelsen var en malet metalplade. I 1930 overgik man til emaljerede nummerplader, og nummerpladerne fik politiets symbol – en hånd med øje i – under bogstavet. I 1950 forsvandt hånden igen, og bogstavet fik samme størrelse som tallene.

I perioden 1958-1968 anvendtes et nyt system hvor nummerpladerne havde to bogstaver og op til 5 cifre. De to bogstaver angav registreringsområdet. I perioden 1966-1968 blev dette system gradvis udfaset, og registreringen blev overtaget af Centralregisteret for Motorkøretøjer.

Morris 1000

Parkeringspladsen ved mit gymnasium er som regel fyldt med Fiat Multipla'er, alverdens stationcars samt andre familiebiler, som eleverne tydeligvis har fået lov til at låne af deres forældre. Af og til ses dog en lille, grøn bil, som skiller sig kraftigt ud: nemlig en Morris 1000 Super fra 1964 – mit absolut kæreste eje.

Camillas Morris 1000 efter restaureringen

Det har måske nok altid lagt i kortene, at jeg en dag skulle blive ejer af en veteranbil. Siden jeg var lille, har jeg været med til diverse veterantræf samt bilmesser, og det er efterhånden ved at være nogle år siden, at jeg for første gang var med i Norge med Aalestrup Classic klubben. Interessen er da også forståelig, eftersom jeg er ud af en rigtig bil-familie, som har benzin i stedet for blod i årene. Min farfar (Arne Bach Pedersen) og far (Torben Sadolin Pedersen) er begge medlemmer af Aalestrup Classic, mens morfar (Harry Jensen) er medlem af en lokal motorcykelklub. Det er ligeledes disse skønne familiemedlemmer, som jeg i særdeles stor grad skal takke min Morris for.

Kærligheden til Morris'er startede for nogle år siden, da jeg var til en bilmesse og faldt over en tepotte, der var formet som en Morris Minor. Jeg blev ret forelsket i den, og den fik æresplads på hylden derhjemme. Drømmen om en rigtig Morris gik jeg med længe, indtil den blev indfriet af farfar, der købte en gammel Morris 1000 Super, som vi skulle restaurere sammen.

Camillas Morris 1000 før restaureringen

Morris'en mindede en del om et puslespil, da den var skilt ad i adskillige dele. En smule rust var til stede, den var temmelig beskidt, og en god gang maling var i hvert fald også tiltrængt. Opgaven virkede uoverkommelig fra mit synspunkt, men far, farfar og morfar virkede optimistiske. Mens karosseriet ventede på en sandblæsning, gennemgik morfar og jeg motoren.

Camilla og morfar samler motoren

Hver eneste møtrik blev løsnet og fjernet, og det gik egentligt ganske nemt. At samle motoren igen var dog ikke helt så simpelt, og der opstod også en smule spænding, da motoren var hel igen, men ikke ville starte i første forsøg! Morfars magiske fingre udførte dog lidt finjustering, og et brøl lød, da motoren startede.

Camilla, lillebror og morfar er spændte på om motoren kan starte

Samtidig gik det fremad med selve Morris og dens karosseri, og den begyndte helt at ligne en bil. Dørene blev sat på med lidt besvær, den blev malet i en original "Almond Green"-farve, og isolering blev klistret fast diverse steder. Elektronikken drillede lidt, og hvis baglygterne for eksempel virkede, gjorde blinklysene ikke – der blev med andre ord sprunget et par sikringer under arbejdet. Lillesøster og lillebror blev også sat i arbejde med at ordne sædernes betræk, der skulle vaskes fri for olie.

Alle detaljerne begyndte dog at falde på plads, og da det blev min 18-års fødselsdag, var Morris'en smuk og klar til køreture! Jeg skal da også ærligt indrømme, at jeg kneb en lille tåre, da jeg fik overrakt nøglerne.

Første køretur var en smule overvældende, da man lige skal vænne sig til at køre i sådan en bil! Den ligger lavt i gearene, så hvis man vil køre over 40 km/t, skal man have fat i 4. gear – som også er det sidste gear. Morris og jeg er dog blevet rigtig gode venner, og vi har da også haft vores debut med træf i Grønhøj.

Farfars Chevrolet og Camillas Morris ved hytterne i Grønhøj

Jeg regner bestemt også med, at vi skal på mange, mange flere køreture – forhåbentligt sammen med Aalestrup Classic-klubben.

“Mus” (også kendt som Camilla Sadolin), 18 år.

Flyvedag på Aars flyveplads

Lørdag den 1. september var vi inviteret til flyvedag på Aars flyveplads. Det startede kl 12:00, og vi var der omkring kl 12:30, men da der ikke var kommet nogle biler, besluttede vi at køre en tur i området og vende tilbage senere. En times tid senere vendte vi tilbage, og kunne desværre konstatere at der kun var dukket ganske få biler op. Dette skulle dog ikke forhindre os i at se Himmerland fra oven, så vi parkerede bilen og gik ind. Da vi havde været der i en halv times tid, dukkede der et par biler mere op.

En af dem, der stod for det, kom og spurgte os, om vi skulle ud at flyve, og efter en lille snak blev vi enige om, at vi hellere måtte kom med en tur. Da vi var kommet ind i flyet og piloten havde checket alt, spurgte han om, hvor vi skulle flyve hen. Vi blev enige om en tur fra Aars via Blære og Vesterbølle til Gedsted. Det var sjovt at se Gedsted Autoophug fra luften, idet man her fik et rigtig godt indtryk af, hvor stort det i virkeligheden er.

Vi fortsatte turen i omkring 300 meters højde og med en fart på omkring 160 km/t mod Aalestrup. Med den fart tog det kun få øjeblikke, før vi var i Aalestrup, og jeg fik et fint billede af mine forældres hus, samt et billede af en af mine kammeraters hus.

Herefter vendte vi tilbage til Aars. Da vi var kommet tilbage var der dukket et par biler mere op, men der var også et par stykker der var kørt. Alt i alt et fint arrangement, men lidt synd at tilslutningen var så lav.

Skulle vi være så heldige at blive inviteret næste år, håber jeg at flere vil møde op til dette arrangement, idet det er en ganske fin mulighed for at se ens hjemegn fra oven. Selvom jeg har boet det meste af mit liv i Aalestrup, var der et stykke skov i udkanten af byen, som jeg ikke anede var der.

Kenneth, Skive

Køretur Overlade

Vi mødtes allerede kl. 18.15, da vi var langt henne på året. Kl. 18.30 startede 11 biler fra brugsens parkeringsplads i Overlade.

Vi kørte ud af Overlade - omkring Vilsted sø - gennem Ranum - til Lendrup - langs Chr. d VII kanal - til Løgstør - gennem de smalle gamle gader ned til kanalen, som vi kørte langs med. Havde det blot været en lys sommeraften, så kunne vi have fået en længere tur, langs denne smukke rute, men det var den lyse del af aftenen desværre for kort til. Mørket var begyndt at trænge sig på, og der var lavet en aftale på Jeld-Wen i Løgstør.

Vi blev modtaget og budt velkommen af Kim Haldrup, der skulle vise os rundt. Han var rigtig god til, at fortælle om fabrikken, dens opståen og dens virke. Han fortalte på en god og levende måde. Efter godt 1½ times rundvisning på denne enorme fabrik, sagde vi farvel og tak for en god rundvisning.

Derefter gik turen direkte ud af Løgstør - over Vitskøl - og til Overlade, hvor der var kaffe i Overlade Motorclubs lokaler. "Du jøsses" sikke lokaler, der kan man se, hvad et nedlagt missionshus kan bruges til.

Alt i alt en pragtfuld aften, igen i godt selskab og godt humør.

Tak for denne dejlige aften.

Kjeld & Dorthe "den gamle grønne".

Kjeld og Dorthe's "gamle grønne" Vauxhall Velox.

Gedsted Autoophug.

Et liv med småbiler

Jeg har siden 1988 haft min lille 3 hjulede BMW Isetta 300 kabinescooter fra 1961. Det var i en alder af 22 år, at jeg købte den på Sjælland. Jeg har faktisk hele mit liv interesseret mig for de små køretøjer. Det startede allerede som knægt. Min far var købmand i Lindholm i Nørresundby, og der var en ældre mand (kunde), der kom i en lille rød kabinescooter. Om det var en BMW Isetta eller en Heinkel, finder jeg nok aldrig ud af, men i hvert fald blev kimen lagt til et liv med stor interesse for især små kabinescootere, og senere små og sære køretøjer i det hele taget.

Min første BMW Isetta fra 1961.

Jeg syntes de små køretøjer er meget charmerende og sjove, og de fremkalder altid smil og positive kommentarer. Jeg kan især mærke forskellen efter at jeg sidste efterår fik mig en Triumph Stag. Det er en åben sportsvogn med en 3.0 liters V8'er. I den bliver jeg modtaget på en helt anden måde end i de små biler. Jeg foretrækker helt klart at møde folk i de små biler, for der er der ingen der kigger skævt til den. De har nærmest lidt ondt af mig... tænk at skulle køre rundt i sådan en lille bil.

De første mange år havde vi den hvide BMW Isetta, og den har vi rejst rundt til mange træf i. Inden vi fik tøserne, tog Heidi og undertegnede både til Sverige, Holland og Skotland til træf i den lille boble.

Der var fyldt op i den lille BMW når vi var på tur. Her er der middagspause.

Tøserne er bogstaveligt talt vokset op i den lille Isetta. De elsker den og jeg har fået strenge ordre på at den aldrig må sælges.

Vi drømte om en BMW 600, der jo faktisk er en BMW Isetta med 4 hjul og et bagsæde. Vi fik dog aldrig købt en, men en dag til et småbilstræf i Møgeltonder, stod der pludselig en Fiat 600 Multipla

foran os – og den var til salg! Vi havde set modellen før, men aldrig set en der var til salg. Jeg kendte ejeren, Gunnar, fra Sverige, så jeg fik hurtigt aftalt af vi skulle prøve denne kæmpe bus med plads til 6 personer (i forhold til en BMW Isetta – alt er jo relativt!). ☺

Vi var begge solgt på stedet, så det var bare med at få en aftale i hus med Gubas, som Gunnar også kaldes. Vi aftalte at jeg hentede den en måned senere til træffet i Trollhättan i Sverige. Der var yderligere en Multipla med i handlen, men den var svært angrebet af rust, og blev solgt tilbage til Sverige nogle måneder senere.

Gunnar overdrager nøglerne til Multiplaen til Henrik i Trollhättan i Sverige.

Begge Multiplaer ved færgen.

Den har givet så mange oplevelser at den for længst er blevet vores favoritbil.

Familien ved Multiplaen. Her fra Norge i 2008.

Den er stor af en minibil at være, men selv om det er en “stor” 770 ccm motor med 32 hk, er den stadig med blandt de små – der skal jo også være små busser, ikke?

Den 4 hjulede BMW Isetta fra 1957.

I mellemtiden er det blevet til endnu en BMW Isetta. Det er en 4 hjulet fra 1957, så det er en bil. Den 3 hjulede Isetta jeg har, er en MC.

Når vi var til træf, især i udlandet, så vi selvfølgelig mange spændende køretøjer og vi havde efterhånden en god lang ønskeliste.

Flere af dem vidste vi godt var umulige at få erhvervet, men drømme havde vi vel lov at have.

Allerede i 1993 faldt vi for en helt ny restaureret Messerschmitt kabinescooter i Sverige til 23.000 dansk kr.

Vi var vilde med den, men 23.000 var dælmange penge.

Messerschmitt KR 200 fra 1956.

I 1995 var vi igen til træf i Sverige og der var igen en til salg. Denne gang til kr. 40.000. Aldrig i livet! Det kunne sådan en gang blik aldrig koste. Vi gik et år eller to og ventede og vi blev enige om at vi alligevel godt ville give de 40.000 for dyret. Men ak, nu var prisen over 60.000. Sådan fortsatte det og i dag koster de omkring 150.000.

Vi har dog fået erhvervet os en fin Messerschmitt, hvor alt rust er lavet, så nu skal der handles stumper ind i England, og der skal findes en autolakerer.

En anden bil vi forelskede os i var en Zündapp Janus.

Vi så en i Holland, og syntes den var super sjov.

Den har en dør i hver ende, lidt lige som hvis man sætter to kabinescootere sammen, og man sidder ryg mod ryg, med motoren midt i bilen og mellem sæderne.

Zündapp Janus 750 er en meget sjælden bil, og vi troede aldrig at vi skulle komme i nærheden af en. Der er ifølge den Tyske klub kun 33 stk. tilbage i Tyskland, så det er ikke hver dag de bydes til salg. Det utrolige skete dog sidste vinter. Jeg skrev lidt sammen med en af mine venner på Facebook, og af og til henviste han til en eller anden sjov/sjælden bil på Ebay, som han syntes var spændende. Jeg brugte ikke Ebay ret meget, så jeg fulgte ikke så meget med. Pludselig en aften dukkede der en besked op: “Hold kæft, hvor er sådan en Janus grim!” Janus??

Der fandtes sgu kun én Janus, så jeg var hurtig til at svare: Hvor... hvor?

Jeg fik den fundet og var straks klar over, at den skulle i hus. Desværre kunne jeg ikke byde på den, da den kun kunne sælges i Tyskland.

Nu var gode dyr rådne, så jeg måtte jo have en tysker til at byde for mig. Det er i nøden man skal kende sine venner, så med hjælp fra Lotte i Hamburg, og i særdeleshed hendes datter, lykkedes det faktisk at vinde auktionen. Bilen stod i Hamburg, så det var jo kun en smuttur ned efter den.

Den var godt rådnen, men var til gengæld fyldt til loftet med nye og gamle stumper.

Afhentning af Zündapp Janus i Hamborg.

Efter nogle måneder var der gud hjælpe mig igen en Janus til salg. Denne gang var den i meget bedre stand, men den stod i München. Den auktion vandt jeg heldigvis også, så nu er der pludselig 2 stk. af den sjældne bil i garagen.

Janusen fra Munchen, der skal renoveres.

Den første fra Hamburg skal dog på E-bay igen, når jeg har den anden køreklar. Nu er der så to projekter jeg skal i gang med og jeg vil starte med Janusen. Den er mest spændende og så vidt jeg ved, den (de) eneste i Danmark.

Det var i øvrigt til et bestyrelsesmøde i Classic klubben at jeg købte den. Vi havde tændt for storskærmen og fulgte auktionen på E-bay. Det var vist til stor morskab for resten af deltagerne.

Henrik og Emilie i Bond Minicar.

Om det bliver de sidste små køretøjer vi får, kan man jo aldrig vide, men nu skal de næste år i hvert fald bruges på, at få dem vi allerede har gjort klar.

Der er ikke planer om mere nu, og garagen kan heller ikke rumme flere, så mon ikke det slutter her.

Det skulle da lige være en lille Fiat 500. ☺

Henrik Bygholm

Qek campingvogn

Der er nok ikke mange, der kender en mini campingvogn af navnet Qek, eller Schmiedefeld Qek, som den mere præcist hedder.

Jeg er kommet der til i livet, at det med at kravle/trille rundt i et telt, ikke længere er så sjovt. Jeg vil dog gerne af sted på tur og de gange Heidi og tøserne ikke er med, så plejer jeg at tage teltet. Det er heldigvis slut nu.

Jeg ville gerne finde en lille campingvogn eller Camplet, som jeg både kunne hægte efter min lille Fiat 600 Multipla og min Triumph Stag.

Det er ikke noget problem at finde en campingvogn Stagen kan trække, men med kun 32 hk i Multiplaen, var det straks mere besværligt.

Triumph Stag 1972 & Qek campingvogn 1978

Stagen med campingvognen.

Jeg var ikke så meget for en Camplet, da jeg syntes at en campingvogn var sjovere. Da jeg så var heldig at finde en lille Qek campingvogn, som så ud til at kunne opfylde kravene, var jeg ikke i tvivl.

Den er fra 1978 og har en totalvægt på 400 kg og Multiplaen må løbe med 450 kg på krogen, så den skulle hentes hjem.

Den stod i Berlin, så en tidlig april morgen sprang jeg i Vectraen og satte kurs mod Tysklands hovedstad.

Turen til Berlin gik med 150-160 km/t, så jeg tilbagelagde ret hurtigt de ca. 700 km jeg havde til adressen i Berlin.

Mit tysk begrænser sig stort set til at kunne bestille to pølser med pomes frites og en cola, men da jeg først kom i gang, gik det vist nogenlunde.

I hvert fald fik jeg den lille campingvogn – med fortelt – spændt efter Vectraen og satte kursen hjem efter. Nu gik det så knapt så stærkt. Jeg satte fartpiloten på 80 km/t, så det var en lang tur jeg havde foran mig.

Renoveringen af campingvognen er i gang.

Jeg havde egentlig ikke tænkt på, at det rent faktisk var en tur på over 1400 km, jeg havde givet mig i kast med, som et dagsprojekt.

Jeg holdt én pause på vej hjem, og det var hos Fleggaard ved grænsen. Da jeg krøb op gennem Jylland, kunne jeg godt mærke at lænden, var ved at være lidt træt, og de nyindkøbte colaer gled også ned i en lind strøm, for at holde mig vågen.

Jeg kom da heldigvis godt hjem, og nu skulle jeg så til at se på, hvad jeg havde erhvervet mig.

Det stod ret hurtigt klart, at den skulle have hele turen indvendigt. Den var grå og med orange hynder, så den skulle have hele turen og friskes op. Jeg fik den strippet ned indvendigt og gjort klar.

Jeg fik trukket Heidi med til Aalborg, hvor Stof & Stil var heldig at sælge mig ret mange meter stof til hynder, gardiner og puder. Vi var hurtig enig om at den skulle være lidt frisk og anderledes, og med USA turen frisk i erindringen, blev det i US stil vil købe ind.

Vi syntes selv at resultatet er blevet helt godt og vi har ikke fortrudt at vi var lidt modige i valg af stof.

De 11 meter stof skulle stryges inden det kunne bruges. Da billedet blev taget var der 9,5 meter tilbage.

Det færdige resultat.

Vi syntes den er sjov og frisk og tøserne er selvfølgelig helt vilde med den lille vogn.

Jeg havde den med til weekend i Vendsyssel, hvor Emilie også var med. Det gik fint med at sove i den, og jeg glæder mig til mange flere gode oplevelser med den lille campingvogn.

Henrik Bygholm

Aalestrup Classic 50cc

Aalestrup Classic 50cc

Nu er det snart et års tid siden vi startede op med Classic 50cc. Det har været sjovt og spændende og også et år, hvor vi har rettet til her og der, og fundet ud af hvordan vi vil gøre det.

Vi ved ikke hvordan andre knallertklubber gør tingene, men når det fungerer med biler og motorcykler, så kan det vel også fungere med knallerter på samme måde.

Vi følger de principper vi bruger i Aalestrup Classic generelt og tror på, at det er det rigtige.

Alle kan deltage i begge klubaftner.

Jeg siger det så tit jeg kan, men det er lidt svært at trænge igennem med det føler jeg, så jeg benytter igen lejligheden til at understrege at vi er én og samme klub, uanset om man kører knallert i 50cc, eller bil eller motorcykel i Aalestrup Classic.

Det vil sige at alle, uanset køretøj, kan deltage i begge klubaftner. Er der noget spændende til en Classic klubaften og man kører knallert, så deltager man selvfølgelig på lige fod som alle andre – og omvendt selvfølgelig. Det gælder også stegt flæsk, julefrokost m.m.

Kort sagt: Glem alt om køretøjet, kom til det du har lyst til!

Jeg ved at mange er i gang med at restaurere en gammel knallert eller er på jagt efter en, så jeg er sikker på at vi er en del, der er klar til at få luftet de små maskiner til foråret.

Jeg har været så heldig at rende oven en rigtig fin Honda Amigo fra 1970.

Min foretrukne bliver jo nok alligevel Yamahaen, men Hondaen skal nok også få lov til at komme med på turene.

Vi ses!

Henrik

Disella Skubber fra 1952 set til Classic Race i Aarhus

Selvstændige klubaftener i 50cc.

Indtil videre, og det vil sige denne vinter frem til maj, holder vi fast i at Aalestrup Classic 50cc har klubaften den 1. onsdag i måneden, så frem der er tilslutning til det.

Kommer der for lidt medlemmer, vælger vi nok at slå det sammen til én klubaften. Til klubaften i november var der 9 deltagere, og der er en fint nok.

Er der nogen af jer, der har lyst til at vise nogle film eller billeder eller fortælle om en tur I har været på, så sig endelig til. Det er jo jer, der skal være med til at skabe klubaftenerne.

Glædelig jul
&
Godt Nytår

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

www.editoo.nl

Undelivered return to sender : Engparken 45, DK-9620 Aalestrup DANMARK

En mand stod og makkede med sin Fiat 127 på en rasteplads. Han kunne ikke få den til at starte. På rastepladsen holdt der også en BMW 850. Føreren af denne fik medlidenhed med manden og tilbød at trække ham i gang. Manden tog imod tilbuddet, og de bandt et tov mellem Fiat'en og BMW'en. "Når du kommer i gang så dytter du, så standser jeg," sagde BMW manden. Derefter begyndte de at trække Fiat'en ud af motorvejen.

Aldrig så snart var de kommet på motorvejen før de blev overhalet af en Porsche. Det ville BMW manden ikke have siddende på sig, så han speedede op, og glemte alt om Fiat'en.

Da de passerede en servicestation, lidt længere ude af motorvejen stod indehaveren og kiggede ned på vejen. Han blev meget forbløffet over synet, og løb ind og ringede til sin kollega, der havde en servicestation længere ude af motorvejen.

"Skynd dig at kigge ned på vejen!", sagde han forpustet til kollegaen. "Der kommer snart en Porsche og en BMW, der kører om kap - De kører mindst 200!"

"Det er der vel ikke noget særligt ved," sagde kollegaen, "Det sker da hver dag."

"Det er muligt", sagde den første indehaver, "Men bag dem ligger der en Fiat 127 og dytter, fordi den vil forbi!"

Hende til ham:

- Skat, bilen er gået i stykker. Der er kommet vand i karburatoren.
- OK, hvor holder den henne?
- Nede i gadekæret.

- Har du fået løst det problem, du havde med støj i bilen, når du kørte?
- Ja, jeg er blevet skilt.

Manden finder endelig en p-plads og går ind i en butik. Da han kommer ud efter fem minutter ser han en politimand stå og skrive en bøde. Manden går hen og siger:

- "Nej, tag lige en slapper, giv dog folk en chance.."

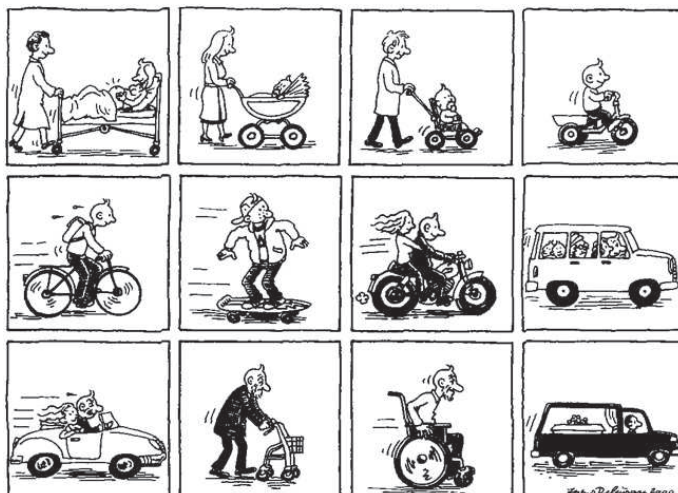
Politibetjenten ignorerer ham og fortsætter med at skrive bøden.

Nu hæver manden hæver stemmen lidt og kalder betjenten en "regelrytter".

Det får betjenten til at undersøge hele bilen grundigt, og han går i gang med at skrive en ny bøde. Manden bliver rasende og kalder betjenten et røvhul, og betjenten skriver endnu en bøde. Og sådan bliver det ved i 10 minutter, jo mere manden råber og skriger, des flere bøder bliver der skrevet.

Til sidst gider manden ikke mere, går rundt om hjørnet, starter hans egen bil og kører væk.

Livets gang

On a golf tour in Ireland, Tiger Woods drives his BMW into a petrol station in a remote part of the Irish countryside. The pump attendant obviously knows nothing about golf, greeting him in a typical Irish manner completely unaware of the identity of the golfing pro.

"Top of the mornin' to yer, sir," says the attendant. Tiger nods a quick "hello" and bends forward to pick up the nozzle. As he does so, two tees fall out of his shirt pocket onto the ground.

"What are those?" asks the attendant. "They're called tees," replies Tiger.

"Well, what on the good earth are they for?" inquires the Irishman. "They're for resting my balls on when I'm driving," says Tiger.

"Feckin Jaysus," says the Irishman, "BMW thinks of everything!"

Har du en sjov historie eller vittighed, som kan bruges på denne side, så send den til mig
Kenneth